UNITED STATES HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM

Ukrainian Museum-Archives of Cleveland
Displaced Persons Camp Periodicals collection

Item in Public Domain or an Orphan Work:

The United States Holocaust Memorial Museum Library respects the copyright and intellectual property rights associated with the materials in its collection. According to the Library's knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work--or if you know who does--please contact the USHMM Library by phone at 202-479-9717, or by email at reference@ushmm.org.

Also available via libraria.ua.

228

ОТОКОЙ

ОДНОДНІВКА ДРУГОГО ЗЇЗДУ

УСП

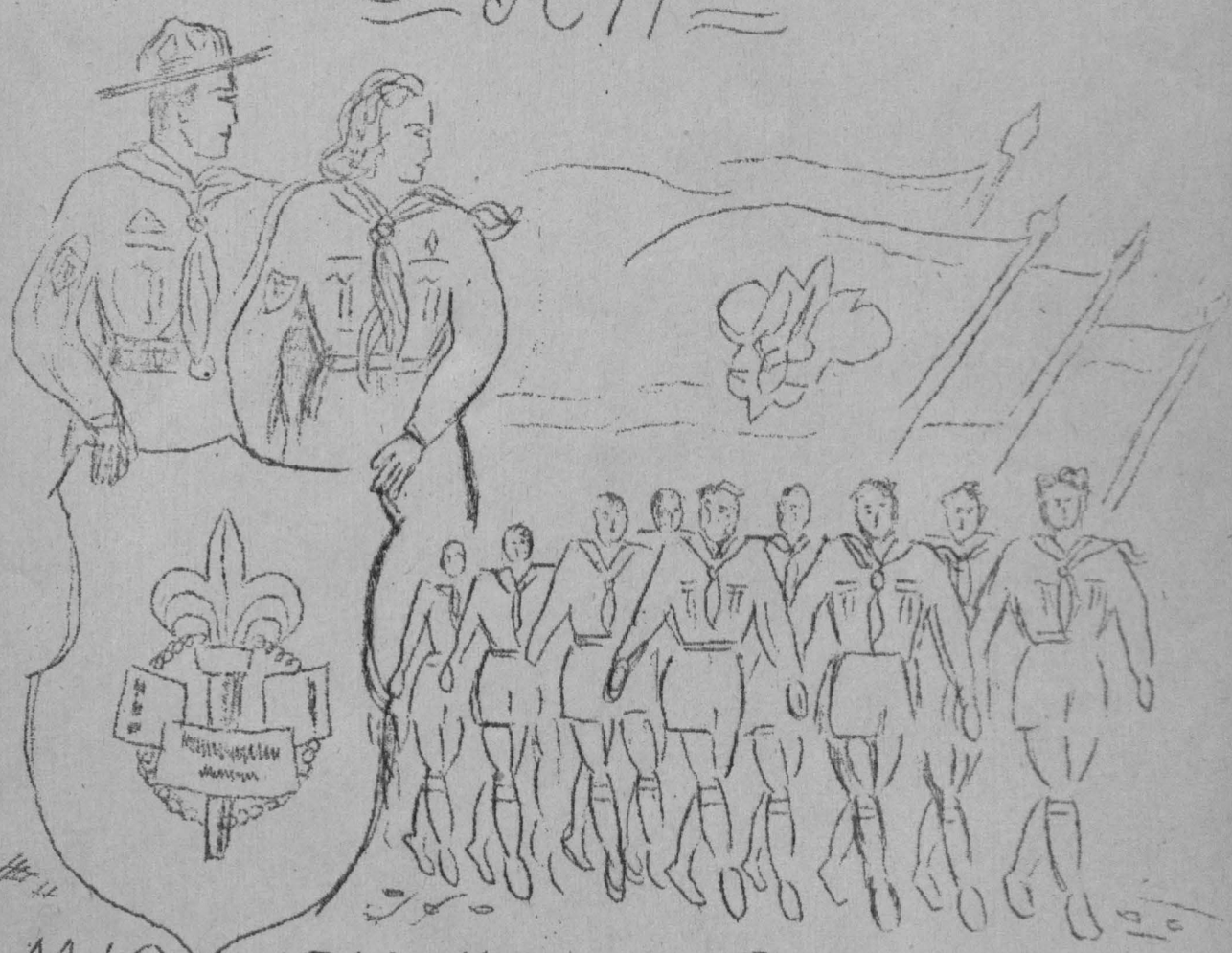

МЮНХЕН ✧ 14-15.2.48 ✧ ФРАЙЛАН

сквтм. Яро Гладкий.

На порозі нового етапу праці

/ актуальні проблеми 8'їзду У.С.П./.

Від чергового 8'їзду Уладу Старших Пластунів очікуємо вирішення цілого ряду дуже важливих питань, що їх розвязання необхідне для покращання теперішньої діяльностевої та устроєвої ситуації на старшопластунському терені. Зважаючи на те, слід нам поставитися до цього 8'їзду з великою увагою та дбайливістю при розгляді й вирішуванні запланованих на ньому проблем. Для широкої виміни думок потрібною буде жива дискусія, а для намічення нових шляхів праці на майбутнє, конечною являється речева самокритика пройденого шляху від І-го 8'їзду з липня 1946.

Завдання цього 8'їзду подібне, як попередніх, -а саме, видвигнути й заняти становище та прийняти правильні рішення у наступних головних питаннях:

світоглядово - ідеольогічних,
накресленні напрямних виховної та ширшої діяльности,
визначенні методів пластового виховання з увагою на питоменності старшого пластунства,
вирішенні устрою Уладу Старших Пластунів, і
наміченні та укладенні в гієрархічному порядку конкретних завдань старшого пластунства, що випливають з повищих проблем та конкретної ситуації.

Нема окремих світоглядового - ідеольогічних проблем в У.С.П., що невміщалися б у всеобіймаючих і загальнообов'язуючих пластових ідеалах Правди, Добра і Краси, які відзеркалюють постулят вірности Богові й Україні, а конкретно оформлені в Трьох Головних Обов'язках Пластуна і Пластовому Законі. Натомість допускальне, а навіть пожадане докладніше окреслення змісту цих ідеалів в посинських уладах під кутом домінуючої духовости у членів тих уладів та їхніх конкретних завданнях в рямках Українського Пластового Уладу та поза ним. Притому з площини загальних окреслень переходимо у стиліщу формальну конкретизацію.

Таке найкраще з'ясування світоглядово-ідеольогічної проблематики Уладу Старших Пластунів находимо в постійно ще обов'язуючих Резолюціях 8'їзду У.С.П. з 1926 року. Зважаючи на те, на цьому 8'їзді не приходиться трактувати тієї проблеми, як щось нового, а треба тільки сконфронтувати проблематику давньо вирішену та актуальну з теперішніми потребами та перенести її з тла історичного в сучасне.

Окреме питання, - це окреслення границь обовязуючої сили Пластового Закону у відношенні до старшого пластуна. Не бачимо потреби, а навіть вважаємо за шкідливе, щоб у сучасну пору на чужині, робити від цього Закону будьякі відступства, або обмежувати його будьякими клявзулями навіть тоді, коли б в площині устрою мали зайти числові зміни у стані старшого пластунства. Це зокрема відноситься до нерозважно пропагуваних пропозицій в справі вживання алькоголю та нікотини на терені старшопластунськім. Наслідування чужих скавтінгів, часто у мильній інтерпретації та хибному поміченні, могло б принести нам у сучасному непередбачені шкоди.

При вирішуванні виховної програми, як цілу виховних зайнять в схематичному охопленні на терені старшопластунськім треба мати на увазі два дуже важні ствердження. Поперше, кожна схема буде неповною та недосконалою й матиме свої, може навіть, дуже великі недомагання, що їх в практичному реалізуванні тільки реалізатори-індивідуалісти зуміють уменшити та вдержувати в постійній гармонії з біжучими потребами життя. Через те не слід уважати виховних програм за ненаруший "табу". Подруге, не слід виготовляти виховну програму в спосіб, що викликував би соціяльне зрізничкування в рямках старшого пластунства і замість властивої цілі пласту - виховувати характер і громадські чесноти видвигав би

на перше місце навчання і наукову,чи технічну спеціялізацію. Тому виховну програму слід вдержати в еластичних рямках,що дозволяли б великі можливості у практичному реалізуванні,а своїм змістом постійно підкреслювали та допомагали у виробленні характеру і громадянських чеснот.

Проблематика устроєва передбачена на З'їзді зосереджується у двох головних питаннях: усталенні змісту й принятті нового Правильника устрою частин У.С.П. та виборі нового реферату У.С.П. В дальшому з устроєвої проблематики вибиваться на перше місце потреба творити сильні та працездатні частини У.С.П. Нажаль, Правильник не може подати на це припису, бо сильні і працездатні частини У.С.П. повстають не шляхом таксі,чи іншої устроєвої схеми, але на основі спеціяльних вимог:

наявности в Курені певної ідеї - мети Куреня, як цілости,
наявности в Курені непересічних індивідуальностей на провідних становищах,що хотіли б і вміли цю ідею-мету помимо всіх труднощів реалізувати.

Це виправдалося в минулому в історії таких Куренів У.С.П., як Лісові Чорти,Ті,що греблі рвуть,Орден Залізної Остроги,Червона Калина, Ластівки,Санітарки,Чорноморці,та багато інших. В кожньому з цих Куренів існувала певна ідея - мета і були індивідуальності,що їх реалізували.

Дуже важливе питання устроєве, це реферат частини У.С.П. і його вибір. Праці реферату У.С.П. залежать від осіб,що в ньому працюють: від їх вмілостей, практичних спроможностей давати свою працю, досвіду у пластовій проблематиці, а надівое, від ступня посвяти, з якою хочуть віддати себе до праці. Ті вимоги повинні бути вирішними при виборі нового реферату. Неоправдані особисті, чито курінні амбіції можуть виявитися для цієї справи крайнє шкідливими . В конкретних завданнях старшого пластунства,що випливають з його ширшої діяльности на терені пласту на перше місце вибивається потреба включити велику кількість старших пластунів по належньому приготуванні до виховної праці на терені У.П.Н. та У.П.Ю.

В ділянці Служби Батьківщині на дуже важне місце вибивається роля старшого пластунства,що воно може її відограти в ділянці міжнародніх звязків та популяризації Української Визвольної Ідеї та Українського Пластового Уладу посеред необмежених кругів чужинців майже всіх рас і народів світу. Цей зв'язок з чужинцями розбудований на велику скалю мігби стати ідеєю-метою У.С.П., як цілости,бо до того воно має дуже великі можливості не тільки через ту частину своєї пластової молоді,що студіює на високих школах, але теж і через молодь фахово працюючу,що має можливість зустрітися в безпосередній праці з "мільє популер" різних народів.

Так представляються вкоротці важніші проблеми чергового З'їзду У.С.П. Віримо, що старше пластунство знайде для кожньої проблеми здорову розв'язку, свідоме важности пластової справи на чужині в площині загальнонаціональних справ та завжди маючи на думці пам'ять тих всіх старших пластунів, що в різних часах і різних обставинах, але все вірні пластовим ідеалам, віддали за ці ідеали своє життя.

В ПОХОД!

- Готові? - нам кинули визов ті, що кудись гнались.

На припутті стояли ми, хлопчуки, дивлячись, як закурявленим шляхом прямують до мети закалені в боях вершники.

Ми відгукнулись на виклик, відчули в м'язах силу, в жилах сільніш забурлала кров, серце розпиналось в грудях від туги за тим, до чого змагати треба.

- Завжди готові! - і в похід зняліся нові колони завзятих звершників.

Ми ідем, мчимося вперед.

Крізь буревійну ніч, по дебрях життя, на руїнах і попелищу, крутими схилами ведуть нас шляхи кудись. Туди, в далеку путь, нас манить велика мета. З далини просвічує нам проміння сонця золотого.

Їдемо на здобуття його. І здобудемо його напевно, бо наші ряди в нестримному поході непоборні, бо ростуть в безконечні маршеві колони.

Назустріч нові, і завжди свіжі гурти кричать нам з дороги:

- "Готові у путь! - яркіше нам світить сонце золоте.

Вже близько мета, здобудем її!

Залізними кроками, зі серцем у руках й піснею у грудях прямуємо далі, аби не спізнитись.

Над нами стодзвоном гримить пісня:

"До щастя, слави і свободи!"

І так ми, пластова сім'я, ідемо в нестримному поході пластовим шляхом за красою життя.

Немає зупину, не знаємо перешкод на цьому шляху.

То-ж все далі і далі до мети!

Тісніше замкнімо ряди, сильніш скріпімо лави, рам'я к рамені, придай ходу і

" в дальшу дорогу! Вперед на здобування!"

Здобування - наше призначення,

Здобувати -

Свободу, Світло, Славу!

Скрізь сіяти -

Правду, Красу, Любов!

Святкувати -

Вічну перемогу наших Ідеалів.

Здобуваємо високою ціною, часто й жертвою молодечої крови.

В неї по нашому шляху ростуть червоні маки.

Черлені й вітря не боїмося!

Йтимемо до мети до кінця, останньої краплі крови й віддиху!

В поході до волі, правди і краси нам променює величній закон на двох скрижалях:

"Бог і Батьківщина!"

Святі ідеали, що за ними варто побиватися, класти за них жертви, здобувати й вічно для них жити.

Ідеали ці - наші, наші - пластунські!

І ми, українські пластуни "частина нації в поході" прирекли жити, боротись і здобувати.

Хоч нам майоріє багряний світанок святої правди, блискає заграва перемоги, то наш похід ще не скінчився.

Бо нам призначено до кінця змагатись і здобувати.

На тяжкому шляху здобування не тратьмо сили!

Ми не сами!

Нові когорти злеліяні пластовим духом, вирощені під шум таборових прапорів, загартовані тупотом маршевих колон, ніколи не залишать шляху до цілі, не виступлять з похідного маршу.

Всі ми в єдиному поході:

Ті, що почали цей похід і густо вкрили шлях нації маком і калиною,

Ті, що сьогодні закуті в дубову тугість рішають про бути й не бути

Ті, що завтра поповнять зріджені ряди й переможні прапори підні-

муть на нашому олімпі.

Всі ми, ціла нація в поході до волі!

Р о б і н з о н.

Анатоль Курдидик:

СИНАМ СКОБА

Я бачив Вас, як Ви ішли
Буйні, веселі, молоді.
...І наганулося мені "колись",
і наганулося: тоді, тоді...

Так! Однострої сірі, сірі.
В обличчях пісня, в м'язах зов.
По недалекому узгір'ї
Ваш курінь десь за місто йшов.
Впереді сурма й барабани,
Курінний юний, четарі -
потім чвірки, як змій вогняний
котились в пилі і жарі.
Я знав! То Вас далінь манила!
Простір, свобода і далінь!
І кожний з Вас летів на крилах,
і кожний "дійду" - на чолі.
І Ви пройшли поуз віконце -
просторі, пісня - ніби плуг:
А я до шиб Гей, чи не сон це?
Сон на хвилиночку малу?
Курява - стигла - в рів лягала.
Ви вже далеко були - там...
...Ой грало сонце на дальних скалах
Міт про злотисті ворота...
Я бачив Вас, як Ви ішли.
Побіля Вас батьки, брати -
як тінь - так другий курінь плив
отих невідомих, Святих
І кожний Вас благословив.
Ви йшли в далінь - як силюети,
над Вами соняшні лучі-в багнети.

/Молоде Життя, I.I.1930/.

ЖЖЖ

О. Е. /ЛЧ/

ВЧОРА І СЬОГОДНІ

З-під пороху років, із темені літ вигребаємо те,що цінне,дошукуємося славної традиційности,стараємося встановити історизм розвитку, напязати до минувшини, щоб наша теперішня дія не була випадковою, а в'язалася і становила тяглість з світлими прикладами наших попередників давнішого часу. Нічого не можна розглядати, як щось відокремлене, нове, свідоманесене, бо все знаходить свою основу, бере свій початок, надбудовується на цьому, що існувало перед тим. І так сьогодні напередодні з'їзду насовуються думки, які застановлюють нас над тим,що діялось в двадцятих роках на західньо-українських землях. Чим жило старше пластунство, що їх цікавило, якими шляхами вони ступали?

Власне,в хвилині переходу юнака в ряди старших пластунів,на цій граничній межі пластового ставання, виринала вічно жива проблема інтеграції,вторгвання в життя з його многогранними виявами. Вимоги твердого часу ставили старших пластунів, молодих громадян нераз перед глибоку застанову, важку дилему, клали їх на Гераклеве роздоріжжя. І це все більше залежало від власного сприймання, від індивідуального наставлення, від попереднього вироблення в роках самовиховної праці в юнацьких куренях, який шлях вони обирали, на яку ставку переставляли власне життя. Безумовно важливим фактором являвся тут дух часу, в якому вони жили,зростали, який їх окрилював в роки дозрівання.

Кінець двадцятих і початок тридцятих років - це час ідеологічного зривання,період імпульсивного гону, боротьби за власний університет, українську школу, розгортання широких підпільних акцій. Це тридцятий рік, пацифікація,що ще більше нанесла з собою розгару й почуття ненависти. І тоді при зударі з противником приходить до голосу, як синтез того, могутній протест; створився рух опротиву, зродилася ідея непогамованого революційного визволення і тягла з собою молодь,що горіла в ідейнім палахкотінні. І саме, старше пластунство теж опинилося в вирі того рвучкого руслa і їм треба було знайти своє місце. А тоді якось досить виразно зарисовувався конфлікт генерацій, непорозуміння між тими,що були активними учасниками Визвольних змагань і змучені повертались додому різними дорогами,та цими, для яких роки визвольних змагань залишилися незабутньою казкою дитинних літ. Якось старші не могли зговоритися з молоддю. Тодішні пластуни були здані виключно на себе, на свої власні сили.В них була невсипуща енергія, запал, розмах і для гармонійної співзвучности потрібно було б досвіду старших і здорового розсудку батьків. Але цього бракувало. Все творили самі. Усі проблеми, що насувалися, чекали на їх розвязку, бо не було кому їх розглянути. Одним з форумів, де розв'язувались ці глибокі проблеми генерації були З'їзди УСП.

Отже, як бачимо,всякі справи порушувалися на З'їздах,там обговорювалися, знаходили певне узгіднення і з часом ставали життєвою нормою. На з'їздах порушувалися різнородні справи, почавши від світоглядових через господарсько-економічні, кінчаючи питанням участи старшого пластуна в громадському житті.

Справді,кожний час видвигає свої норми, які треба сприйняти. І питання, які тоді були актуальними,частинно вже стратили важність в наші дні.

Це було б стільки для аналогії з попереднім часом.

Вважаю, що II З'їзд УСП перейде теж ділово і принесе з собою певні рішення, що являтимуться нормативними для молодої генерації сучасної доби.

В.Г.,Бурлака:

ЧОМУ СТАРШЕ ПЛАСТУНСТВО?

озрібка основних питань пластового руху і, впарі з ними, пластової проблематики, це у нас, з природи речі, занедбаний відтинок праці. З природи речі, бо передвоєнні роки не могли бути в цьому відношенні сприятливі: воєнні роки внесли сюди теж небагато. Ідеольогічний дорібок ВСУМ-у, цього сурогату Пласту в німецьких умовинах, невеликий. Відродження нашого Пласту на еміграції силою факту казало класти більшу вагу на полагодження всяких організаційно-формальних проблем, ніж на світоглядову сторінку справи. Так що тут сьогоднішній Пласт живе дорібками давнього Пласту з років 1911-1930.

Одначе, праця над розбудовою і аналізою основних питань пластової проблематики, зокрема, в нашому випадку, проблематики старшого пластунства, ішла та принесла висліди, які варті цього, щоб їх було розглянено.

Згідно з матеріялами, які мав Реферат УСП до дизпозиції, найкраще поставлено справі вивчення світоглядових питань старшого пластунства в 5-ому Курені УСП - Ордені "Хрестоносців". Чому саме там? Може, тому що цей Курінь добачає в цій ділянці одне з своїх основних завдань, може, і тому, що інші курені не надіслали відповідних письмових матеріялів Рефератові.

Сьогоднішня стаття ка має завдання попробувати навести короткі підсумки виконаної праці. Ішло про вияснення, що думають старші пластуни самі про себе, про своє становище в суспільстві і, може, в першу чергу, про це, що саме спонукало їх до пластування. Як джерела використано коротенькі реферати, читані на сходинах 5-ого Куреня УСП і відтак передані Рефератові. З і загального числа 19 рефератів вибрано 7, які мають безпосередне відношення до теми. Наголовок їх - "Чому я став пластуном?" Голос у дискусії забирали і нові пластуни, що вперше зустрілись з Пластом на еміграції, і такі, що вже у воєнні, чи довоєнні роки, мали змогу стрінутися з пластовим життям, у тій, чи іншій його формі.

Форма рефератів - дуже різна; зміст і підхід до поставленого питання - все оригінальний. Буває /і переважає/ - безпосередній тон товариської гутірки, не бракує однак і вдумчивої аналізи власних почувань. Очевидне є зусилля вглибитися в тему, вкласти свою частку до загальної справи.

Перше, що впадає в очі, це згідно підкреслювані усіми дискутантами факт, що таке, чи інакше відношення до Пласту, творилося у них вже здавна.

Одні подають, як чинник, що насував їм думки про пластування оповідання старших товаришів, чи близьких, другі - вид чужих скавтів; в одному дискутанта, пластун-сеньор познайомив його з пластовою ідеєю. З молодих пластунів ніхто перед війною не мав нагоди оформити себе в пластовому русі, одначе всі підчеркують своє довголітнє внутрішнє пластування. Лиш один /віком дещо старший/ пластун пластує від 1935 р.

Національний момент підкреслений дуже сильно у всіх дискутантів. Пл.Р. згадує, що піонери в рр.1940-41 зовнішнім виглядом і заняттями нагадували це, що він розумів під пластуванням, одначе він зненавидів цих піонерів, бо їхня ідеологія противилася почуванням, як "релігійним, так і патріотичним".

Більшість теперішніх старших пластунів 5-ого куреня в свій час належала до ВСУМ-у. Всі вони одноздідно підкреслюють своє намагання під ідеєю дубового листка ВСУМ-у розвивати ідею пластової лилеї. Ст.пл. Т. пише: "скромна відзнака дубового листка була моєю гордістю". Або: "Тому, що опікуни /ВСУМ-у/ у нас були два скавтмастри, він ма"же

нічим не різнився від Пласту. Ст.пл.Р.:"ВСУМ у деякій мірі заступав колишній Пласт,але не міг він його заступити вповні,бо не мав сповного розвою".Ст.пл.М. уважає українськість Пласту основним моментом,що його сюди втягнув.Рівночасно,його земляк/оба неґаличани/ каже:"Пласт стояв у нас на Закарпатті на одному з найважливіших постів у боротьбі за національну правду нашого народу".

Безкомпромісове державницьке наставлення пластової молоді відбиває думка ст.пл.Л.:"Щодо бажання боротьби за Самостійну Державу, то я думав,що Пласт найкраще може його в молоді здійснити. Він дасть не тільки саму охоту,але і вкаже шлях,як це виконувати.Бо важніше від охоти - вміння".Стпл.Л-ць пише,що бажання боротьби за Самостійну Державу "відограє в усіх нас першу ролю,сьогодні куди більше,як колись".

Це був би з'ясований державницько-суспільний мотив,як це він розроблений в працях хрестоносців.Залишається ще прослідити доволі докладно опрацьований індивідуально-світоглядовий мотив,що казав колишнім "цивілям"пластувати.

Ст.пл.М-р у дуже тонкій формі аналізує причини,що завели його до Пласту.Що тут осносне?Поперше - відчування,що буденне життя,школа,фах ще не дають всього,що хотілося б осягнути в житті;подруге,переконання про потребу шукати цього бракуючого і,врешті,третє,саме його шукання,яке дискутант вбирає в такі слова:"щоби щось уміти робити,треба його робити".

Для маєстра одну справа приналежности до Пласту має дві сторони:поперше,чому став пластуном 12 літ тому,подруге,"чому я після дитячої романтики, в обличчі воєнної дійсности по роках перерви в активному пластуванні,тут на еміграції 1945 року натягнув знов короткі штани і почав"дитячу іграшку"?"Щодо першого,то тут могли бути такі причини:вплив улюбленого учителя,бажання позашкільної праці,чи враження,яке робили на сільського хлопчину пластуни в ширококрисих капелюхах і коротких штанцях.Та в другому випадку причину відновлення пластування вже аж ніяк не могла бути. Випадковість,чи зовнішні обставини".Причина цього така :"глибоке переконання про правильність пластової ідеології і,з того виникаюче прагнення - здійснювати ці ідеали поставили мене знов після шістьрічної перерви під знак лилеї і трузуба."З черги чинниками,що "заставили мене дати першість Пластовій перед іншими формами виховання української молоді,були:українськість Пласту,оригінальність виховної системи Пласту,його організаційні форми і,врешті пластова романтика."

Глибокий мотив висуває ст.пл.Р.Крім привабливих зовнішніх форм пластування та прямування до життєвого ідеалу,він добачає в Пласті лік на наслідки воєнної хуртовини:"Я побачив Пласт як носія етичних вартостей,які ми загубили через воєнні злидні.Пласт -"це організація,яка мене викристалізує,утяжотнить мій характер,підкріпить мої почування супроти Бога і свого народу".-"Я почав добачувати в ньому виховний момент,і то сильний".Він зачав розбудовувати в мені присмаку підчас війни любов до других,поміч ближнім"- сповідається далі ст пл.Р.

З усіх дискутантів тут якнайяскравіше представлене стремління через Пласт до вселюдських ідеалів співпраці і братерства.Стпл.Л-цв відразу каже,що романтика й шукання пригод були йому важні.Він одного й другого зазнав доволі в свому житті.Міродайним було для нього шукання Правди і Добра,яке здійснюється через пластування.

Цей же ідеал Правди і Краси є засадничою ціллю пластування для пластуна К.:"Пласт у своєму законі вміщує вказівки, як треба поступати, щоб пізнати Правду, Добро, Красу. Я хотів їх пізнати, відшукати, і тому приступив до Пласту!"

Дуже своєрідне трактування справи приступлення до Пласту ст.пл.Л.Він каже:"Коли я властиво став пластуном, чи ще дитиною, чи у ВСУМ-і, чи врешті, тут на еміграції - не знаю."Нема сумніву/хочеться докінчити його думку/:і тут, і там - потрохи. В дитинстві батько/скавтмастер/прищепив йому любов до пластування, хоч і неоформленого організаційно. ВСУМ дав йому першу нагоду свою любов перевести в чин, а на еміграції, це дотеперішнє внутрішнє пластування знайшло свій найкращий вияв. В своїх основах позитивне пластове виховання виробує позитивний світогляд у дискутанта:"Світ уважаю в основі за добрий, тільки деякі люди - злі, бажають його викривити."

Це, що втягнуло останнього дискутанта, ст.пл.М-ча до Пласту, було:"свідомість цього, що життя не жарти, не казки, потреба загартуватись та всебічно підготовитись...до життєвих бур та негод."Далі слідує самохарактеристика автора:"Без досвіду, самітньому, тяжко було б вирушати в світ, а ще тяжче у вирі життя зробити щось для національної ідеї."..."Я шукав друзів, прагнув відчути їх поміч, підбадьорення, я хотів навчитись дечого від них, я хотів загартований, сильний, в одній лаві йти з ними, і в спільноті відчути силу об'єднання."

Після розглянення поодиноких мотивів приступлення до Пластового Руху поодиноких пластунів на Пласт, як ціле, треба приступити до пороблення певних висновків. Зрозуміло, що вони вже хочби з огляду на мале число прочитаних думок матимуть лиш дискусійний характер. Але рівночасно, вони будуть/дуже безпретенсійною/спробою висловити те, що думав і відчував кожний з нас, ставши пластуном.

Перше, що впадає виразно в очі, це те, що внутрішнє пластування, невбране/з конечности/в організаційні рямці, існувало і в української молоді вже здавна. Воно - це природній гін молоді до Сонця, Волі та Простору. Окремі обставини, в яких живе наш народ, казали розвитися ще й стремлінню до Свободи поруч Щастя і Слави. Воєнна хуртовина, попри всі нещастя, які вона принесла, всетаки дала деякій, хоч як малій частині української молоді формально відтворити існуючий стихійно, інстинктовно - Пласт.

Чого шукає старший пластун в Пласті? В кожному разі - не, передовсім романтики, пригодництва ітп. Він прямує до витворення нового типу людини, яка, залікувавши рани, нанесені останніми хуртовинами, піде до Щастя, Слави і Свободи.

Вся праця в Пласті - це праця над витворенням таких прикмет у нового українця, яких ми, може, змогли б дошукатися в нас ще поколінням тому, а, яких тепер в нас так мало.

Накінці, можна ще лиш висловити побажання, щоб цінна праця хрестоносців не була відокремленою на тлі діяльности інших куренів. Нема сумніву, що подібна праця провадиться не лиш у них, - її не можна дати пропасти. Наверх з нею, а закид, що пластова проблематика розробляється заслабо, впаде сам від себе!

В.Г., Бурлака

"ВИХОВАННЯ ЛЮДЕЙ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНУ І ПРАВОПОРЯДКУ - ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ І ПОСЛАННИЦТВО ПЛАСТОВОГО РУХУ, ЦЕ НАША НАЙВИЩА СЛУЖБА БАТЬКІВЩИНІ!"/З Наказу Команди СУПЕ з приводу 35 ліття УПУ/

Борик я Ст.ЛЧ

Мозаїка з Форсемборі Миру 1947

/ З нотаток учасника /

Серпневі дні над Бодензе. Шумить баварське море і від південних берегів наносить зеленисті хвилі з сніжною піною. Вони пливуть лебединим покотом від того смиренного закутку европейської землі - щасливої Швайцарії. А літнє сонце жарить надмірно і вони не встигають добігти до трав'янистих берегів по цей бік. В гарячій млі полудня губиться на овиді постійбічний краєвид і зникає за пароплавом, що пливе з Бреґенцу.

... А "Австрія" пропливає... На покладі збираються цікаві пасажирі і з захопленням вдихають в себе альпейське повітря, освіжене серпневою парою, що підіймається з озера.

Все це навіває приємні враження і приводить в глибоку задуму. Снуються думки і в уяві роїться дійсністю наше бажання.

На березі ми - невеликий гурт старших пластунів з баварської столиці. Бурлацькою ходою прибули в ту своєчеву країну з великими надіями на дальші успіхи. Справді, тяжко перевести наші задуми в життя, поставивши їх в світ реальних можливостей.

Але що ж! В'ються жарти, сиплються дотепи, а найбільше бурлацьких. Чорти більш інертні і стараються справдати свою шляхетну поведінку. А хрестоносці в особі свого репрезентанта вислали вдалого мистця гумору легкого жанру і всі задоволені. Пластове товариство окрилене великим месіянізмом, зживається. На те вже вистарчило півтора тижні. Час робить своє, не оглядаючись на всі наші турботи.

Лежимо на пляжі, а недалеко в холодку надбережних дерев ховаються наші шатра. Сонце гріє, зупинившись майже в зеніті, і всі ми смагляві, як герої роману Ю.Яновського. В далині на терасі зелені виноградники залягають узгір'я. До нас доходить запах їх недоспілости. Сподіємося, що на нашій поворотній дорозі зелені грозна побіліють. Все ще перед нами. За нами майже нічого. Шумний Мюнхен, Іммензе, що нагадує прекрасний однойменний німецький фільм і гарно списані новелі Шторма, Ліндав з будинками середньовічних патриціїв, рівнинне узбережжя Боденське, столиця Шварцвальду - спокійний, свіжий Фрайбург, Мюльгайм - в трикутнику трьох державних границь. Бачили Райн з найнижчим станом води від часів Наполеона. Пливе спокійно, як і там під Коанте слідами мітичного Бігфріда.

Духмяне повітря нас душить. Ми хотіли б дальше. Куди? Там, де може сонце ще ясніше світить і кидає свої благородні проміння на цей блаженний гурт різноманітної молоді всього світа. "Вединені міцні дружбою" збіглись, вони навіть з екзотичних країн там, щоб себе пізнати. Останній раз гостила їх в себе в 1936 році Голяндія. А пізніше? Апокаліптичні часи воєнного страхіття. І нитки дружби з в цей грізний час нераз єднали новітніх ворогів, що станули проти себе.

Рік 1947. Французька республіка, хоч і сколихнена погрозою назріваючих страйків, кличе всіх до себе. Всіх? Чи нас теж зараховують сюди? Ні! Нас не замітили. Відчуваємо, нам діється кривда. Нічого! Спробуємо направити..

Залізна віра, скроплена волевим бажанням і відповідальністю поступлює зневіру. І ми переносимося над сріблисту Сену до Муассон / що за символіка чи прицадковий збіг назв/ наразі думкою. Можливо, що й при тім залишимося. К о н т р а с п е м с п е р а м у с.

Гуркотить поїзд. Цілий вагон майже порожній. Але ми сидимо в одному купе. Нас дев'ять. Троїсте число. Товариші дороги поза нами кілька військових мароканців, негр з американської армії, решта цивільні. З великим зацікавленням приглядаються до нас, але в розмову не входять.

Сьогодні 13-е серпня /знову та тринадцятка!/. О год. 0,30 переїхали границю в Форбах. Темінь залягає і ми не можемо насолоджуватись французьким краєвидом. Сонний настрій, але не тому, щоб спалося. Ми всі піднесені. За собою відчуваємо тріюмф. Перемога за нами, хоч і не лицарськими засобами. Не можемо вжитися в ситуацію. Покищо почуваємося погано на французькій землі, чогось не довіряємо, що ми вже так далеко. Але нічого, поволі світає, зараз переконаємось. А поїзд мчить вдаль. Ми в дивному стані оп'яніння радістю. Париж-мистецька метрополія - це незбагнена мрія нас всіх над Бодензе, а зараз за кілька годин ми там і може ще сьогодні будемо оглядати його з вежі Айфля. Але чи це справді? На те ще досить часу, щоб нас викинули з поїзду. Переїзджаємо над Марною, над цею французькою Каялою, що стільки крови понесла з собою. Видно ще сліди фронтових позицій, але це вже минувшина, хоч може поворотна. Дивуємося, що поїзд до Парижа не зупиняється. Остання станція Мец.

x x x

Нас це тішить. Впорядковуємо уніформи. У вагоні є можливість умитися. Незабаром ми свіжі, одушевлені нашим осягом і, ніби за нами не було двотижневої мандрівки. Виїжджаємо до передмістя. І зразу віє атмосферою великого міста. Яке враження - пізніше. Нарешті погоджуємося з тим фактом, що ми нарешті в Парижі. Поїзд зупиняється. Бачимо напис - ПАРІ Е. В Мюнхені тільки можна було мріяти про те і тужити за тим часом, щоб можна всісти на Гавтбангофі і спокійно заїхати експресом до РОМА-ТЕРМІНІ, БУКАРЕШТІ, ПАРІ. Але ми вже на місці, хоч і не експресом, а циганськими дорогами /за І.Керницьким/. Двірець нас приголомшує своєю величчю. Ми засидівшись в руїнах німецьких міст, не можемо погодитися з тією несправедливістю. Тут - велич, шарма, елеґанція на довоєннім рівні. Париж - це те щось чудне, що поєднує в собі сонливу мрійність і таємний супокій Відня, веселість і розбурханість довоєнної Варшави, історизм і традиційність "золотої" Праги.

Але це не суттєве.

Ми на порозі Джемборі Миру 1947. Не знаємо, чи його ворота відчинені для нас. І тут знову спробуємо, але уже напевно.

Гей-гу, гей-га, як колись під Параскою, в Чорногорі, слідами забутих предків, Пинськими болотами...
Хлопці підемо...

Всідаємо до метро і їдемо в підземелля... До українського "конзуляту" на РІ ТЕН 13 - Українського Допомогового Комітету.

x x x

Вечір 13-го серпня. На місці... Від станції РОНІ, розбудованої спеціяльно на час Джемборі, великий рух. Відчувається гаряч нагрітого повітря. Терен піщаний. Спокійно. Приїжджають автобуси /а їх около двісті/ і відвозять скавтів до Муасоон. Їх багато. Бо з дальніх тут зійшлись сторін. Співають на різних мовах всяких пісень, але як зачне хтось:

"З'єдинені міцні дружбою...",

раптом всі тихнуть, долучуються сюди і могутнім покотом ллється ця мельодійна пісня. І в тім моменті всі почуваються рівні, свобідні, великі, вільні. Англієць - син великої імперії з приємністю говорить з чорношкірим негром з екваторіяльної Африки, недавнім рабом білого світу. Аж вкінці в'їжджаємо в шатрове місто. Ніч. Біля одинадцятої. В поодиноких таборах нічна тиша. Палають ватри, горять вогні. Задушно. А ми прямуємо до підтабору "Зодияк", де мали б приміститися наші пластуни з англійської зони, що приїхали сюди транспортом через Гам-

бург, Брюссель, Париж...

x x
x

На другий день на "Клербуа" лопотять прапори 42 націй. Глядимо вгору. Але шукати за нашим даремно. Його тут не вішають. Повіває Атлянтійський вітер і все зливається в настроєву гармонію. Приємно. Чудова погода. Гарячо. Для відсвіження побудовані туші, які треба вживати кілька разів на день. Повітря пересичене піщаним пилом, що немилосердно насідає на обличчя. Але це нічого. Можна позволити собі лімонадку за 15 фр., але, на такий люксус їх не вистарчає. В таборі йдуть приготування. Мають приїхати представники уряду і дипломатичного корпусу.

Година 15. Всі прямують туди. Ми "змілітаризовані" /на думку інших/ йдемо маршовим порядком. Інші порушуються цілком свобідно. Здіймається курява. Молода генерація майбутнього кращого суспільства пливе на повитання високих достойників. Вкінці надіжджає кольона люксусових лімозин. Товпляться фільмові репортери. Під загальний оклик "Слава" на всіх мовах з'являється президент республики Оріоль, теперішній екопрем'єр Рамадє, Бідо з дружиною. Хвилина вітання і вони відходять. За ними ступають полк. Вільвон, ген. Ляфон і команданти окремих джемборівських делегацій. Тріскотять фільмові апарати, спішать за цінними автографами. А з боку стоїть зі своїм шофером ген. де Ґоль і приглядається цьому ґрандіозному рухові. Він приїхав сюди з своєї віллі зпід Парижа.. З його обличчя видно було, що він бачить в цьому величному здвизі могутню опору проти назріваючої загрози. Це ще було напередодні створення Французького Народного Руху перед апелем до національного сумління.

Старенький Блюм, людина в сумерку літ плідної політичної діяльности, шле всім учасникам вислів задоволення. Похід порушується повільно і губиться в непроглядній куряві. І вічно ці самі оклики, овації, крики надхненої молоді. Скавтовий рух виявляє свою безмірну вдячність за приємну гостинність і сердечну ввічливість французькому народові, що томиться в критичнім положенні, в бухтінні громадянських заворушень.

Вичувається, що живе в світі серед смаглявих юнаків в коротких штанах, з скавтовою хусткою, могутня запорука нового порядку. Гляджу і радію, що ми теж в сім'ї нащадків Бі-Пі, вдихаємо привітну атмосферу пластового братерства. Ми, ніби в центрі країни проклямованого декаденсу, повільного відмирання, в сфері вловісних пророкувань Шпенґлера. І раптом відчуваємо, що Захід духово оновлюється, стрічаємо здорові тенденції, вичуваємо проблески тої великої прихильности і бачимо, що нам стеляться туди стежки, тільки треба піти ними вмілою ходою. Чей-же ми зараховуємо себе до окціденту. Теорія про втрачену ґенерацію, що зросла в буряних роках другої світової війни не оправдує себе. Ми це відчули. Ми з ними жили, провадили гутірки, збагнули їхнє наставлення. Живучий дух скавтової ідеї окрилив їх і несе в надійне майбутнє.

x x
x

Монза. При обіді. Це місце взаємного зговорення, безчисленних гутірок, глибокого зацікавлення. При одному столі засідають молоді громадяни Чіле, Нової Гвінеї, Швайцарії, Кипру, Італії, Голяндії і ми. А все по вісім. А дальше сидить шведський коронний престолонаслідник, але його нічого не різнить від інших. Національні і суспільні різниці губляться. Вони приховані за пластовим одностроєм. Неможна зразу ввійти в своє положення, тяжко. Але ми вже давно потоптали почування меншевартости, якоїсь дивної недоумности. Ми переборюємо в собі психіку обездоленого скитальця, з його жалісним пісенним скиглінням над недолею, що нами кидає. Виходимо з об'єкту історичних перемін і хочемо стати на шлях підметности. Наша група-репрезентація України за кордоном, бо з краю інші не прибули...

Ми ввійшли в наші завдання...

x x x

15. серпня. Пополудні йдемо над беріг Сени. Там виступ морських скавтів. По дорозі всідаємо на залізничку, що поволі сапе і тягне з собою візки, на яких повно розсміяних кнаків, в товаристві привітніх французьких пластунок, що сьогодні завітали в гості до Джемборівського табору. Це ті самі вагоники, що перед роками тягли амуніцію на форти лінії Мажіно. А сьогодні...

Можливо, що там їхали ті, що стояли по той бік на укріпленнях Зіґфріда...

Ми опинилися в товаристві шведів. І зараз розмова. Зразу завертаємо до давніх традиційних міждержавних взаємин наших країн. Кличемо на допомогу правду історії. Звертаємо увагу на закордонну політику Хмельницького, визвольні змагання І. Мазепи, заграничний побут гетьмана П. Орлика, якого нащадки тепер у Парижі ловлять над Сеною рибу. І їх це дивує. Їм ці справи далекі, незрозумілі. Вони сини північної монархії зросли в глибокім спокої. Поза ними прошуміли грізні роки обох воєн і їх це не зрушило. Світом потрясли революції, але в них реалізм не підкопаний.

Нащадки Карла XII-го ще досі є панівною династією, а куди розбіглися правнуки наших гетьманів?..

Відчуваємо в них вислів співчуття до нашої трагедійности, подив до наших вікових змагань, а заразом певну байдужність. Не бачимо в них намагання юнацької вдачі активно встрянути у вир боротьби, не помітно почуття бунту проти несправедливости. Вони зросли в мирній країні. Нас обдаровують великою прихильністю. Розмова ведеться дальше в щирій приязні. Обопільно знаходимо себе як добрих друзів, з якими ще може прийдеться стрінутись в кращих часах.

Сподіємося, що так буде і гутірку, почату на джемборському вагонику, продовжуватимемо в північній столиці дружньої нам Швеції, або в рідному нам Києві.

x x
x

18-го серпня. І поволі все зближається до кінця. Сьогодні закриття. Прикро, що так скоро. Хто знає, чи стрінемося вдруге. Здається, що ніколи. А хотілося б приїхати сюди ще раз з нашої столиці і завісити сороктретій прапор. І з цими думками стоїмо при фіналі.

Погода незмінна і сонце з давною настирливістю освічує "Пляс де Насіон". Всі живуть вже думками повороту в щасливу батьківщину. Туди понесуть вони багатство досвіду і переживань. А ми, куди? Перед нами залізна заслона, тому покищо до Мюнхена, хиба пізніше дальше...

Останній попис. Найперше грає шкотська орхестра, а дальше вмашеровують американці з своєю музикою і зараз включаються чехословацькі пластуни і ллються мельодійні марші на прощання. Якось мимоволі вичувається картина розставання. А скільки їх вже було...

По площі перекочують земну кулю - великий бальон з проміром кільканадцять метрів. Поволі сунеться вона по юнацьких головах і всі вдаряють в неї руками. Це символ залізного братерства скавтового світу, запорука кращого часу. Ми збігаємо теж туди і зсуваємо на голови інших. Вона несеться дальше а за нею вияв загальної радости. Здається, що тут будується новий світ на принципах нескривлених гасел революції з 1789 року. В'яжуться нитки останніх знайомств, бо за хвилину всі розійдуться в далекі сторони, звідки прибули. Одноразова нагода. Карподієм.

На прощання промова полк. Вільзона і перемарш в формі муассонського вузла. Зловились всі за руки і востаннє в березовому лісі в Муассон понеслась пісня братерства, єдности і співжиття.

Хто знає де наступний раз нас фатум злучить? Здається може підемо слідами Ібсенового Пер Ґінта, в країну Гамсуна Кнута, над Норвежські фйорди Північного Моря. І в 1948 році продовжуватимемо нашу гутірку при палахкотінні великих вогнів дружби і ще сильніше зіллємося разом в ту спільноту, що їй наймення - скавтовий рух.

Прощай Муассон! Прощайте піщані грунти, березові гаї, над сріблистою Сеною! Ви не побачите більше ніколи того, що розігралося тут в днях ..XIII.року Божого 1947. Це тільки один раз... Це неповторне.

Розходимося з завершеним бажанням. З деким стрінемося в Парижі, а решта ад'є на кілька літ, на роки, у вічність.

x x
x

Ще кілька днів в Парижі. З часом поводимося більш ощадно, як з франками. Можемо тут побути деякий час, користаючи з гостинности мецената паризької громади - інж. Созонтова.

Стоїть Нотр Дам, оспіваний В. Гюго в його романі "Дзвонарі з Нотр Даму". На окраїні міста привітний гай - Бульонський ліс, затишний закуток задушного Парижу, дає можливість провести приємно кілька годин поза великоміським шумом.

Дім Інвалідів з реліктами героя битви з-під Австерліц, що стали мавзолейною святістю французького народу, як символ його непоборної туги.

Музей Лювр. І тут незбагнені скарби світового мистецтва - Венера з Мілльо, Моналіза з її нерозгаданим усміхом, образи італійського Кватроченто...А їх тут багато.

Пантеон. Лежать спокійно в трансцедентній тиші ті, що творили французьку літературу, поруч героїв революції. Тут знайшли вічний спочинок Бальзак, Золя, Вольтер Мірабо...

А Головний Отаман Симон Петлюра заховався в невидній могилі на Монт Мартр і жде того часу, щоб увійти в український пантеон.

І знову гуркотить поїзд. Минаємо останні приграничні села, переїздимо Рейн. А дальше, не цікаво.

ст. пл. Борик С., ЛЧ.

СКІЛЬКИ НАС?

....перед 22 роками:

"УСП налічує сьогодні 252 членів /пластунок і пластунів-зам. ред./, коли попередній рік виказував 132, а ще давніший /1924/ 51. Самих учасників З'їзду, хоч і час не досить пригожий - 84. Організованих частин УСП 8 куренів і 3 самостійні гуртки."

/Зі звіту Управи на У-ому З'їзді УСП, 18-19.III.1926/

....а скільки нас сьогодні на чужині?

"Старших пластунів в американській зоні зорганізовано в 10 затверджених та 10 підготовчих куренях і самост. гуртках разом 362, в англійській 40, французькій 20, Австрії 142. Старших пластунок на еміграції налічується 138. З того кілька десять старших пластунів /нок/ перебуває у Великій Британії, Бельгії, Америці, Канаді та Аргентині."

/Зі звіту референта /нтки /УСП 14.II.1948./

"З'ЇЗД ВИЗНАЄ, ЩО В ТЕПЕРІШНЮ ГРІЗНУ ЮВИЛТНУ, ЗМОЖУТЬ ПОБІДНО ВИЙТИ В БОРОТЬБІ ЗА ІСНУВАННЯ ЛИШ СИЛЬНІ ХАРАКТЕРИ, ЗДІБНІ ДО ВЕЛИКОГО ДУХОВОГО НАПРУЖЕННЯ ТА БЕЗГРАНИЧНОЇ ВІДДАНОСТИ ВЕЛИКІЙ ІДЕЇ: ТОМУ З'ЇЗД ВЗИВАЄ ВСЮ УКРАЇНСЬКУ МОЛОДЬ СКЕРУВАТИ СВОЮ ПРАЦЮ У ТОМУ НАПРЯМІ."

/З Резолюцій Ювілейного З'їзду СУПЕ з приводу 25 ліття УПУ, Прага - 1936./

Обличчям до минулого...

Перед 19-ти роками 18 і 19 грудня 1929 року відбувся у Львові УІІ-ий З'їзд старших пластунів /ок/. Подаємо з приводу ІІ-го З'їзду УУСП на еміграції короткий звіт про сьомий з черги і останній в краю З'їзд старшого пластунства з Молодого Життя /Рік Х. -1.І.1930/. Висуваємо добру нагоду учасникам нашого з'їзду сконфронтувати свої позиції, думки і осягнення зокрема; завершення цього всього - ІІ З'їзд УУСП з життям, ідеями, здобутками та індивідуальностями старшого пластунства перед 19-ти роками.

УІІ. З'їзд старших пластунів /нок/, противно як попередні З'їзди, не мав законодатної влади й тому його резолюції мусять ще бути затверджені ВПК. На З'їзді прочитано ряд рефератів і принят ряд резолюцій.

Реферати були слідуючі: 1/ Ідеологічні основи діяльности пластового Куреня - ст.пл.З.Коссака; 2/ Діяльність пластуна в громадянстві - ст.пл.Є. Врецьони; 3/"Зміна організаційного правильника" - ст.пл.В.М.Яніва; 4/ "Конечність пластового суду" ст.пл. О.Бойчука; 5/ "Загальні напрямні діяльности У СП" -ст.пл. В.М.Яніва; 6/ "Економічні справи" - ст.пл. О.Тарнавського;7/"Пластова преса" ст.пл. Е.Ю.Пеленського; 8/ "Спорт у пласті" - ст.пл. Ю. Старосольського; 9/ Табори" -ст.пл.М.Охримовичівної.

З цього ряду резолюцій, які З'їзд приняв, подаємо найважніші. І так в справі відношення ст.пластунів /нок/ до громадянства З'їзд рішив, що 1/ "Праця в Пласті є вже громадянською роботою й тому пластун занятий ініціятивно в УПУ, не є обов'язаний до другої громадянської роботи" й 2/ незалежно від того кожний пластун мусить сповняти свої буденні так пластові як і громадянські обов'язки /бути членом "Просвіти", "Рідної Школи", пропагувати активно спорт/.

З прочих резолюцій замітити треба резолюції в справі зміни організаційного правильника. Зміни ці позначились в 1/ поділі членів УУСП на чинних і нечинних, 2/ відвічальності Зв'язкових і Курінних Команд, 3/ відношенню Команди УУСП перед ВПК /очеркнення відповідальности Команди У СП перед ВПК, самостійність Команди як Комісії ВПК/, 4/ унормованню справ жіночого Пласту.

З'їзд закінчено літературно-мистецьким вечером, на програму якого складались два реферати - 1/ рф.Пр Т.Понцова п.з."Пласт а державна традиція", 2/ реф. Пр.В.Старосольського п.з."Пласт а громадянство" /Згадані реферати належали ще до офіціяльної частини З'їзду/ - рецитації творів молодих пл. письменників і пластовий вертеп. Влаштованням цілого літ.-мистецького вечора занявся "Пластовий Мистецький Гурток" під проводом О.Медведівної.

Характеризуючи загально УІІ З'їзд старших пластунів /нок/, треба відразу підчеркнути велику відсутність старших пластунів і пластунок на ньому. Навіть Львівські Курені старших пластунів не явилися в тому складі, в якому повинні були зявитися. Не будемо шукати причини тієї безінтересовности старших пластунів/нок навіть своїми власними справами. Дискусії були оживлені, річеві, навіть досить короткі. Вражало те, що предсідник З'їзду видавав З'їздові - прикази. Можна це пояснити тим, що З'їзд не мав законодатної влади. Вперше були на З'їзді представники української преси."

Звідки взялися і куди прямують лісові мавки?

/ З історії Куреня Ст.Пл-ок "Л.М." /

На перших сходинах б ло нас чотири. Одних привели сюди спогади про їхнє колишнє пластування, про ВСУМ, інших притягло бажання пізнати цей Пласт, про який чули та читали так багато. Цих привів відблиск колишніх ватр, що їх вони палили, а тих спогад про те, як малими дітьми бачили вони своїх старших братів та сестер у пластових одностроях. Прийшли всі, щоб воскресити свої діточі мрії, присипані попелом еміґрантського життя, щоб створити собі частинку Батьківщини тут, на чужині.

Такі були мрії. Дійсність була інакша. Перші сходини ми проводили у винайманому німецькому "Ґастгавзі". Понура обстановка, що ніяк не відповідала нашим настроям, на дворі дощ, бо це був листопад, а в нас самих так багато сумнівів... Як працювати? Чи починати від юнацького вишколу? Його-ж що ніодна з нас не перейшла вповні. Але, чи дасть нам юнацький вишкіл повне вдоволення, нам, студенткам? А коли робити щось інше, то, що саме і, як?

Нас було чотири. Всі інші студенти та студентки дивились на нас, як що не з насміхом, то з байдужою цікавістю: "Побачимо, чи далеко вони зайдуть?"

Згодом прибули дві подруги, нас стало шість - самостійний гурток. Ми довго думали над назвою і назвали себе "Лісові Мавки". Це назва, що нагадувала нам казки нашої юности, проведеної серед тих лісів, де мавки водяться... А на дворі поволі минала сувора зима і перші несміливі промінчики весняного сонця вкрадалися до шкільної залі, де відбувались часто сходини мавок.

Ми наполегливо працювали над собою та серед невеличкої пластової сім'ї в Ерлянґені.

Відмітивши дату смерти О.Бесараб, гідно вшанували річницю Лесі Українки, брали участь на з'їздах та обласному таборі в Ноймаркті. В день Ґеройів відбулось святочне приречення мавок. Участю на Ю.С.В. в Міттенвальді мавки представилися перед загалом пластунства.

А найважливіше, ми зайнялися створенням новацького гнізда в Ерлянґені. Тиждень після повороту з Ю.С.В., наші новаки та новачки склали приречення. Навіть тут, в Ерлянґені, ми вже не були самі, бо нераз будило нас із задуми на дорозі радісне "Готуйсь" із дитячих уст. Ми вже мали, для кого працювати. Ми вже не були самі. І нас вже не було чотири, а чотирнадцять!

Літом мавки брали участь на Обласному Вишкільному Таборі у Волькерінґу, вислали делегацію на Стрічу Старших Пластунок до Мурнав, на Велику Березу.

Восені і зимою треба було реалізувати все те, про що почули на таборах літом. До Ерлянґену перенесено табір з Оберцену, разом з ґімназією. Прийшли нові юначки та новачки. Кожна мавка стала впорядницею одного гуртка, чи роя, навіть ті, які присягались, що вони не вміють дітей виховувати.

Мавки перетворили свій гурток в курінь з тією ж самою назвою. Накреслили собі спеціяльне завдання: займатись вихованням підлітків та доросту і тим самим - зберегти українського духа в молоді на еміґрації. З метою ознайомлення з виховною проблематикою на наших сходинах проводяться живі гутірки та читаються реферати на тематику виховання молоді.

Зиму провадять мавки у муравельній праці над збагаченням знань та в Пласті.

І мріють вони, що прийде весна, і мріють про свою дальшу

працю, і про те, як палитимуть весняну ватру, але не тут, а в найближчому там, на рідних землях.

Л.Храплива, Л.М.

Цей день у пам'яті живе...

/ З хроніки гуртка "Сороки"/

І це вже останній день на Великій Березі...

Через надбережні деревця кокетливо моргають до нас срібні хвилі. Сонечко щедро обдаровує нас своїми променями і ми смагляві бігаємо по травці. Перед вечером приготування до ватри. Нема й хвилини і ми вже на човнах. Лунає грімкий приказ капітана фльоти "раз-і-і-і!" Їдучи співаємо "позичену" пісню в наших сусідів "Водяників". Цією піснею ми завжди починали нашу виправу на другий беріг озера по ріща на ватру.

Вечір, Такий чудовий вечір, який лишається в споминах довго, довго. Пісня стихає до піяніссімо і лучиться з акомпаніяментом шуму хвиль в одну відмінну від всіх, незабутню гармонію. Чар цієї казки, так багатої на поезію, описувати годі. Його можна тільки відчути, дивлячись на гру таємного місячного сяйва на тлі пливучих сріблистих хвиль. В цю хвилину ми відчули силу пластової романтики, що є тими золотими нитками, які ведуть пластуна крізь грізне життя. Ми ніколи не були у такому сильному зв'язку з природою, як саме тепер. Ми дивились і подивляли чудовий твір Всевишнього. І прославляли його тим, що дарує йому людство - музикою і співом.

В той момент ми душею пробували в Рідному Краю над рвучким Дніпром...Нашу молоду душу напозняла таємна туга, давив жаль. Вривалась ностальгія, що перетворювалась в залізну віру, родила палке бажання побувати у вільній Вітчині.

Ми снували на хвилях, що котились перед нами, величню мрію повороту на вільну Батьківщину. Ми так хотіли б, щоб це сталось за нашою участю.

З задуму будить нас свисток, що кличе на поворотну дорогу.

А час пливе. Блідолиций ховається за хмари.
І вогонь горить, не хоче гаснути...
А тоді серце ще довго потім кличе:
"Паліть вогні, освічуйте дорогу в щасливе світле майбутнє!"

С о р о к а

"На вищому ступні пластових уладів громадська праця всередині Пласту не вичерпує всіх можливостей громадської праці пластуна, через те старші пластуни повинні брати участь теж у громадській праці і поза Пластом. Пласт не зриває з такими пластунами організаційного і духового зв'язку, однаково ж, коли ствердить, що вони відступають від прийнятих у Пласті ідейних основ, тоді впливає на них, щоб вони діяли згідно з честю пластуна."

/ Із Правильника Частин УУСП/.

"Діяльність старшого пластуна у громадському житті і підготованість виконувати завдання, що їх може поставити життя в кожній хвилині перед старшим пластуном - це практичний показчик вартости та успішности пластової виховної праці.

/ Із Правильника Частин УУСП/.

Дух Красного Поля

/ З гурткової хроніки/

.....бо й справді красне те поле, що простяглось від побережжя срібної смуги Тиси аж до зеленого підгір'я мальовничих Карпатських гір, перетяте залізничною лінією Королево - Хуст. Зелені та золоті килими вкривали те поле щороку літом і весною, тільки в березні 1939, коли чутно було з півдня гуркіт гармат та тріск рушниць угорських наїзників, тут-там білі плями снігу вкривали сірі ниви цієї вузької долини. Тоді-то засіли в окопах молоді захисники Срібної землі, щоб за хвилю плюнути у-вічі ворогові вогнем і залізом.

Один між багатьма з наших близьких друзів, пластун гімназійного коша, теж міцно тримав у руках рушницю, гостро зорячи блеском своїх очей за ворогом. А коли куля прошила його груди, він з затиснутими зубами й широко розпростертими руками, покотився на вогку землю. З уст пронеслись останні видушені слова: "Прощай, Україно...

Про нього та про багато інших "братів пластунів"x/, Козигаря, Іоду, Вайду, Блеста-Гайдамаку, Неолу і багатьох - знаних і незнаних згадали ми, коли весною 1947 постановили відновити свою колишню пластову діяльність з-перед 1939 року.

А кращої назви для своєї частини, самостійного гуртка ми не могли відшукати, як ймення Закарпатських Крутів - Красне Поле біля Хусту.

Ми переконані, якщо прийнемось духом та ідеєю героїв Красного Поля та наслідуватимемо чин тих, що в найбільш шляхотний спосіб реалізували пластовий закон і приречення, будемо гідними їхньої славної пам'яті.

Вписав: бр. Дідо.

П. Карпенко-Криниця:x

x x

Любіть! Ні, мало так сказати:
Любов'ю впийтесь міцно, як вином,
Щоб кожен відданим салдатом
За Неї, з гордо піднятим чолом

Устати зміг неустрашимо
І зміг щомиті кинутись, як лев,
У пекло, Богові незриме,
Під злий гарматний рев;

І зміг, щоб тричі неможливе
Для Неї завжди в дійсність обернуть,
Коли розгублености злива
Затопить путь;

І в час життєвого свавілля,
Коли усе завіється в пургу...
Любіть! Любіть до божевілля.
Свою Отчизну, землю дорогу.

7.VIII.1944. /Із Збірки "Полум'яна Земля"

хоох

---

x/ В Закарпатському пласті практикувалась назва і звернення "брат, брате".

ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД ДІЯЛЬНОСТИ УЛАДУ СТАРШИХ ПЛАСТУНОК

Діяльність старших пластунок на еміграції датується від листопада 1945 р.В тому часі повстала перша частина УСП-ок,Курінь "Ті,що греблі рвуть"із осідком в Мюнхені.Кінцем 1945 і з початком 1946 р.повстало ще декілька позашкільних частин ст.пластунок,а саме,в Регензбурзі й Авгзбурзі.Одначе правильна діяльність цих частин почалася з хвилиною створення Субреферату УССП,в лютому 1946.

Почавши від травня 1946,повстають самостійні гуртки "Відьми" в Мюнхені,"Горлиця-мандрівник"у Травнштайні,"Веселка"у Берхтесгадені,"Буриверхи"в Міттенвальді.З'їздом старшого пластунства 1 і 2.VII. 1946 р. закінчується перший період в діяльності старших пластунок. До цього часу,крім вище згаданих частин ще існували такі самост. гуртки:"Білка" і "Чайка" в Авгзбурзі,які створили Курінь ім.О.Басараб,"Сорока"в Байройті,"Ластівка" в Мюнсві,"Бджілка"в Пфаркірхені, "Зозуля"і"Лисиця",які згодом злучилися в Курінь ім.Мотрі Кочубе" в Регензбурзі,самост.гурток у Форнгаймі та стела в Полянтені.

З'їзд 1 і 2-ого липня 1946 започаткував черговий період - період організаційної завершености та посиленої діяльности.На ньому затверджено Правильник Частин УСП,який вичерпував організаційну проблематику старшого пластунства і подавав загальні напрямні для виховної діяльности та участи старшого пластунства в громадянській праці на терені Пласту та поза Пластом.

Там же вибрано Субреферат УУСП,який від тоді виправляв браки та керував працею частин УСП.Цей Субреферат затвердив такі нові частини:Авгсбург Кур.ім.О.Басараб,Регенсбург Кур.ім.М.Кочубей,та сам.гуртки-"Відьми"-Мюнхен "Веселка"-Берхтесгаден,"Буриверхи"-Міттенвальд.Інші частини залишились підготовчими.

Регенсбурзька область організує окремий виховний 8-денний табір для старших пластунок в Полянтені,де були заступлені 4 осередки регенсбурзької паланки.

1947 рік започатковує конференція курінних,що відбулася 2.III. 1947,там порушено актуальну виховну проблематику.

В березні 1947.старші пластунки беруть участь на III З'їзді СУПЕ.

В тому часі оформлюються ерлянгенські ст.пластунки.в сам.гурток "Лісові Мавки",що згодом перетворюється в курінь.Референткою стає ст.пл.Т.Шарко.

В днях 14-16.6.1947 р. відбувається з'їзд пластунок-абсольвенток середніх шкіл в Берхтесгадені.Після з'їзду абсольвенток повстають нові частини УСП-ок,що переходять із юнацтва:"Степі"-Мюнхен-Зраман,Майнц Кастель та Ашафенбург,самостійний гурток "Українська селянка"-Ашафенбург та курінь "Санітарки" в Новім Ульмі.

Приходить літо 1947 багате в пластові табори.Із замітніших таборів,на яких брали участь ст.пл-ки в ролі організаторів чи учасників слід відмітити крім ЮСВ в Міттенвальді вишкільний табір для виборядниць і гніздових у Волькерінгу/регенсбурська паланка/ і в Берхтесгадені/мюнхенська паланка/.

В днях 26-30.8.1947 відбулася Стріча Старших Пластунок на острові "Велика Береза" над Штарнбергзее.В осені 1947 р. організується

в Мюнхені курінь старших пластунок "Перші стежі", який, з огляду на потребу хвилини, знаючи, що в майбутньому виправдують себе тільки великі курені із різко очеркненою спеціялізацією і своєю окремою традицією, - творять самостійні гуртки "Відьми"-Мюнхен, 40-ий-Авгсбург, "Сороки"-Регенсбург, та члени бувшого куреня "Ті, що греблі рвуть". -

В 1947р. бачимо старших пластунок при активній праці, не тільки в своїх куренях, але в кошах, паланкових булавах, булаві Командантки Пластунок та при виховній праці в гуртках, роях ітд.

Ст.пл. Т.Шарко
Референтка УСП-ок.

Петро Лемішко:

ПІСНЯ МОЛОДИХ

Ми духом сильні, молоді,
У нас серця, - як камінь,
Зросли ми в сміліїй боротьбі,
Гартовані боями!
Вперед, вперед ідемо ми
Міцним, сталевим кроком,
Козацтва вільного сини,
Рвучкі і небоокі!

Хай захлинається в журбі
Старе, всіма відките, -
У впертій праці, боротьбі
Ми "дем нове творити!
Вперед, вперед ідемо ми
Міцним сталевим кроком,
Козацтва вільного сини
Гнучкі і небоокі!

Відходьте всі, хто за старим
Кричить, жалкує, плаче, -
Під нашим стяго золотим
Вставай до лав, юначе!
Вперед, вперед ідемо ми
Міцним сталевим кроком,
Козацтва вільного сини,
Рвучкі і небоокі!

ПРО УЛАД СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ

/Короткий огляд діяльности та організації старших пластунів на еміграції/.

Чоловічі частини старшого пластунства почали організуватись вже в перших місяцях 1946 року. Їх організовано напочатку занадто масово і без відповідного підбору членства; в їх склад входила по більшій части молодь, що перед тим до пласту ніколи не належала, а про пластову ідею мала лише досить неясне уявлення. Багато куренів із чисельним станом кілька десяток пластунів в короткому часі перемінилися в малі гуртки, а то й зовсім заникли.

Деяку стабільність в своїй організаційній структурі осягнув Улад Старших Пластунів після Першого З'їзду в Міттенвальді в липні 1946 року. Тоді ухвалено "Правильник Частин УУСП", що давало можливість провадити працю за устійненою схемою і програмою. Від часу цього З'їзду, частини, що виявили своє пластове вироблення та тим самим дали запоруку, що вдержаться в майбутньому, затверджено як дійсні Курені чи самостійні Гуртки УСП-ів. Вони одержали порядкові числа і є головною частиною уладу.

Під цю пору існують такі затверджені частини:

Курені:

1. Бурлаки - Мюнхен
8. /~~Хрестоносці~~/ Лісові Чорти - Мюнхен
5. Хрестоносці - Мюнхен-Фрайман
9. ім.полк.Богуна - Авґсбурґ
11. ім.З.Коссака - Волькерінґ
13. Чумаки - Реґенсбурґ
15. Запоріжці - Реґенсбурґ
17. Гірські Орли - Берхтесґаден
19. Водяник - Міттенвальд.

Самостійні гуртки:

1. Чорноморці - Міттенвальд.

Крім цих є теж і інші вартісні Курені та Гуртки; їхні члени однак в більшості стали пластунами недавно і тому такі частини мають ще велике число прихильників, що й не дозволяє їх формально затвердити.

Як показав досвід, частини складені виключно з новоприйнятих пластунів не перетривали довго. Теперішній стан старших пластунів можна всежтаки вважати за устійнений і є надія, що зараз існуючі частини вдержаться. Ряди старшого пластунства поповнятимуть набудуче майже виключно юнаки, що вийдуть із свого юнацького віку. Вони вже мають відповідне пластове вироблення і, прийшовши на терен УСП, повинні повести інтензивнішу працю, як це було дотепер.

Безпосереднім проводом частин Уладу Старших Пластунів є Реферат УСП-ів. /давніше "субреферат частин УУСП"/. Перший субреферат повстав на початку 1946 року, разом із засновуванням частин старших пластунів. Він був спільним для пластунок і пластунів. Першим субреферентом був ст.пл. Темницький, який цей субреферат зорганізував. Заходом субреферату відбуто першу стрічу в Карльсфельді, інформативну нараду представників частин УУСП і Перший З'їзд старшого пластунства в Міттенвальді, в липні 1946. На цьому З'їзді вибрано новий субреферат, який одначе не виповнив свого завдання тому, що більшість його членів в скорому часі відмовилась виконання обов'язків. На місце вибраного субреферента, ст.пл. Тютюнника, прийшов у листопаді 1946 ст.пл. Якемчук, що залишився до жовтня 1947, маючи вкінці в субрефераті тільки двох співробітників.

Після від'їзду субреферента Якемчука до Бельгії, на місце йо-

го приділено Командантом Пластунів ст.пл.Терлецького,який виконуваі обов'язки референта аж до II-го З'їзду.

Від I-го З'їзду в Міттенвальді до сьогодні із важніших імпрез переведених рефератом УСП-ів слід згадати:

- З'їзд проводів частин УУСП в березні 1947,
- Нарада провідників частин УСП-ів в листопаді 1947,
- Тижнева відправа Курінних УСП-ів в Міттенвальді в січні 1948.

В міжчасі, а саме,в березні 1947, переведено,згідно з принятим статутом Українського Пласту поділ субреферату на чоловічий і жіночий та переорганізовано його в цей спосіб, що референт /давніше субреферент/ увійшов у склад булави Команданта пластунів. Командант пластунів дає рефератові УСП-ів доволі велику самостійність в його діянні й,через те стан уладу старших пластунів є вповні залежним від самих старших пластунів.

Ст.пл.ск.Терлецький,
референт УУСП.

Незабутні дні...

Міттенвальд! Навіщо що щось додавати до цього слова? Чи треба ще казати,що це було Ювілейне Свято Весни, чи треба списувати,як ясно горіли ватри, як далеко лунали пісні, як маяли прапори, як проходили тисячі пластунів по кам'яному стадіоні...?Ні! Нічого не треба казати. Бо сам звук цього чужинецького слова викликує в нас дивне радісне тремтіння! Бо це вперше ми були разом із тисячами таких,як ми. Одна душа, одна воля, одне бажання! Мовчіть слова,бо не вам це щастя описати!

/ З денника Лісової Мавки/.

Поправки помилок:

I.В статті скавтм.Я.Гладкого "На порозі нового етапу праці" стор.1 має бути:УІ З'їзд УСП відбувся в 1927 році,а не в 1926,як це помилково видруковано.

II.В статті "Мозаїка з Джемборі Миру 1947 стор.10 рядок 10-ий з долини має бути:Останній раз гостила їх в собі в 1937 р.Голлянтія. А дальше тамже рядок 9-ий здолини має бути:і нитки дружби з Догленцанг...

III.В тій самій статті стор.13,16 рядок згори має бути:але в них роялізм не підкопаний.

НАМ,ЯК МОЛОДЕЦЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ НЕ ЛИЧИТЬ ОБМЕЖУВАТИСЯ ДО ГОЛОСОВНОГО СТВЕРДЖУВАННЯ ЦІЄЇ ВИМОГИ.МИ МУСИМО СТАТИ Б О Є В О Ю ОРГАНІЗАЦІЄЮ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПРИНЦИПІВ МОРАЛІ І ПОРЯДКУ В УКРАЇНСЬКОМУ ЖИТТІ,-ПРИНЦИПІВ,ЯКИМИ Є Д И Н О СТОЯТЬ УСІ СПІЛЬНОТИ І ЩО БЕЗ НИХ ВОНИ РОЗКЛАДАЮТЬСЯ І ЗАВМИРАЮТЬ.

/З Наказу Команди СУПЕ з приводу 35 ліття УПУ/

ожожож

Відновлення чорноморської традиції.

Проблема Українського Морського Пласту не є річчю новою. Першим, що зацікавився водним пластуванням, був ІО Курінь УУСП "Чорноморці" в Краю. Цей водний курінь своїми підряд трьома добре зорганізованими водними таборами в рр.1928,29 і 30 в Монастирі біля Ісакова, взявся за виховання перших інструкторських кадрів Українського Водного Пласту. Розв'язання Пласту 1930 р. послабило зростаючий рух водного пластування.

Тут на еміграції в сприятливих умовинах розвитку відновлено цю галузь пластування і на німецьких ріках та озерах швидко розгорнувся рух пластових суден, від звичайного вислового до модерного моторового та вітрильника. Ініціює його юнацький гурток й Фюссені та курінь "Водяник" в Міттенвальді ще початком 1946. Ще того самого року організується водний табір /без офіційної назви "водний"/ ім.Чорноморської Фльоти над Бальхензе. Це скорше спроба водного табору зате водний вишкільний табір організований "Чорноморцями УПС" в літі 1947 на Штафельзе на острові Велика Береза біля Мурнав, стає справжнім табором для водного вишколу, передусім юнацьких частин міттенвальдської станції.

З цим табором зв'язане заснування самост.гуртка ст.пластунів "Чорноморці", до чого ініціятива виникла ще в юнацькому курені ім. сотн.Черника. В день заснування,28.8.1947 гурток нараховував 7 членів.

Зараз гурток розроблює спеціяльні матеріяли з водного пластування та приготовляє до друку в проектованій серії "Бібліотечка Чорноморця" переклад підручника американського морського пластунства. Члени гуртка займаються теж опрацюванням проекту проб українського водного пластуна.

Заплянована зорганізувати літом 1948 вишкільний табір десь над морем. В тій цілі гурток нав'язує контакт з англійськими та французькими скавтами.

Метою куреня є, продовжуючи традиції ІО-го куреня в краю, причинитися до зорганізовання Українського Морського Пласту. Ця справа ще в пеленках, але ентузіязм на наполегливі зусилля молодих ініціятивців подолають всі труднощі, викличуть широке зацікавлення водним пластуванням серед старших пластунів, зокрема серед юнацтва, та поставлять тривкі підвалини під організацію Українського Чорноморського Пласту.

Ге - Лу, ЧМ.

Виховання людей українського закону і правопорядку - це велике завдання і післанництво Пластового Руху, це наша найвища служба Батьківщині! / З Наказу Команди СУПЕ з приводу 35 ліття УПУ/.

Тільки зімкнутими рядами, в оперті на нашу 35 літню традицію і вірні нашій Пластовій Присязі - підемо в дальшу мандрівку - дальшій боротьбі назустріч. / З Наказу Команди СУПЕ з приводу 35 ліття УПУ/.

Бо прийде час, прийде година,
Знов зашумлять нам рідні ліси,
Пригорне рідна полонина,
Огріє сонце волі і краси!
Крізь доли, через верхи
Луна наш бадьорий спів
Ми сестри, ми лісові мавки
Із карпатських лісів.
/ З пісні Лісових Мавок/.

З життя УПСП

СТАРШО-ПЛАСТУНСЬКА СТРІЧА В БЕРХТЕСГАДЕНІ

В днях 8-9.XI.1947 р. в Берхтесгадені, заходами III Куреня УСП "Лісові Чорти" відбулася стріча старших пластунів, завданням якої було застановитися над певними актуальними проблемами, що виринули в останньому часі на старшо-пластунському форумі. Стріча мала наскрізь міжкурінний характер без офіційних представників Краєвої Старшини і Реферату УСП. Були заступлені слідуючі частини: Бурлаки, Лісові Чорти, Хрестоносці, Запорожці, Краснопільці, Чорноморці, Гірські Орли. Ще вперше від I. З'їзду Старших Пластунів в днях I-2.VII.1946 р. в Міттенвальді, зійшлися тут для взаїмного зговорення і тим способом вийшли поза вузькі рямці курінного відокремлення на фон загальних пластових вимог часу. Стріча була пов'язана з відсвяткуванням Великих Листопадових Роковин. Прочитано ряд рефератів, а саме: Сьогоднішній стан старшого пластунства - ст.пл.Плавюк М. /ЛЧ/, Завдання і становище старшого пластуна, як впорядника - ст.пл.Левицький М./Хрестоносець/, Пласт на Службі Батьківщині - ст.пл.Маркусь В. /Хрестоносець/, Старше Пластунство і суспільно-громадська та політична праця - ст.пл.Борик С. /ЛЧ/. Жива дискусія, що вив'язалася в прочитаних доповідях, винесла цікаві здорові думки, насунула певні розв'язки деяких пекучих справ, що лягли в основу винесених резолюцій. Потреба такої стрічі являлася необхідною від довшого часу і вона станула першим етапом в підготові до II-го З'їзду УСП. Зустріч пройшла в привітній атмосфері і було б побажаним, щоб такі гутірки взаїмної виміни думок відбувалися частіше за ініціятивою інших куренів.

x x x

ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ ТАБІР СТАРШИХ ПЛАСТУНОК.

1948 рік започаткували старші пластунки зимовим лещетарським табором, що відбувся в днях 15-23 січня в Боденшнайдгюті, біля Шлірзе. В таборі день минав на лещатах, а вечори проходили при пластовій гутірці на пекучі й актуальні теми нашого пластування. Зокрема найбільше застановлювались над питанням, як переводити нашу діяльність у випадку дальшої еміграції та ще більшого розпорошення.

Повернувшись із соняшних та засніжених гір, включились старші пластунки в підготовчу працю до Джемборі 1948, щоб в особі українських учасниць цієї зустрічі пластунок зі всього світу гідно зарепрезентувати Український Пласт.

Т.Ш.

x x x

СВЯТО В ЧЕСТЬ ПАТРОНА КУРЕНЯ "ХРЕСТОНОСЦІВ".

13 грудня 1947 відбулось Курінне Свято 5-го Куреня "Хрестоносців", присвячене світлій памяті Митрополита Кир Андрея, великого Добродія Українського Пласту та Патрона Куреня "Хрестоносців". На святі взяли участь крім хрестоносців ще фрайманські старші пластуни /нки/ інших частин /Стежі, Бурлаки, Лісові Чорти/ та місцева станиця в загальній кількості 98 учасників. Присутні прослухали оригінально укладену програму в пластовій

домівці перед портретом Митрополита та жертвенником,що його на початку свята запалив місцевий станичний. На програму складались, крім доповіді, рецитація, декламації,читання спогадів та окремих думок про Великого Архипастиря.Проспівано теж кілька відповідно підобраних пісень. Свято закінчилось маршем Хрестоносців.

x x x

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ МІЖ СТ.ПЛАСТУНАМИ.

І-ий Курінь УУСП "Бурлаки" влаштував в днях 18-20 стрічу старших пластунів /нок/ біля Теґернзе. 42 учасники з різних старшо-пластунських частин провели дуже приємно і корисно три дні в зимову порусеред прекрасних альпейських гір. День був призначений на прогулянки та лещетування,а вечерами відбувались веселі гутірки,скечі та товариські забави.

В святочній обстановці в присутності всіх учасників стрічі склали три бурлаки приречення. Вечером 19-го прибув на Стрічу Миколай та обдарував пластову братію різними дарунками та дотепними заувагами. В справді веселій атмосфері провели приявні цей вечір,що на довго залишився в памяті та довів до взаїмопізнання представників різних старшо-пластунських частин.

x x x

ТИЖНЕВА ВІДПРАВА ПРОВІДНИКІВ ЧАСТИН УУСП

28 грудня 1947 розпочато в Міттенвальді тижневий вишкіл - відправу курінних та провідників самостійних гуртків старших пластунів, на якій взяло участь представники більшости зареєстрованих частин в Уладі. Число учасників хиталось між 15 і 18. На відправі прослухано 14 різних гутірок,які дали почин до дуже жвавої дискусії. Майже всі актуальні проблеми українського пласту розглядали підчас гутірок, зокрема живий відгук в дискусіях виявили питання Громадська праця старших пластунів, Національне виховання в пласті, мілітаризм,інтернаціоналізм пласту та деякі інші. В ролі доповідачів виступали члени Головної Пластової Старшини та референти УУСП. Слід ствердити,що згадана відправа виконала своє призначення, бо всі учасники надзвичайно багато скористали,що спричинилося до піднесення рівня праці в старшо-пластунських частинах.

x x x

СТРІЧА ЛІСОВИХ ЧОРТІВ.

В днях 24 - 25 січня ц.р. в Міттенвальді відбулася стріча III-го Куреня УПС "Лісові Чорти" з III-м Куренем УСП тої ж назви. На нарадах, що мали досить діловий характер порушено деякі важливі проблеми українського пласту під сучасну пору за кордоном.З Куреня сеньорів ряд прелегентів в формі гутірок зупинився над актуальними справами, що виринають перед Уладом в цілости на передодні дальшої еміграції. Між іншими звернено увагу на розбудову економічної бази дорогою організування філій кооперативи "Пласт" в різних осередках, що й дало б змогу розвинути працю більш успішно та розбудувати видавництво пластової літератури при Головній Пластовій Старшині. Потреба створення такого видавництва виринула вже давно і одинокою перешкодою на шляху реалізації був брак грошевих засобів. В цьому видавництві могли б теж друкуватися праці авторів пластунів, навіть не пластового змісту. Для цієї справи обрано ініціятивну групу, що мала поробити в цій ділянці заходи в першу чергу з метою здобуття ліцензії.

x x x

ВИШКІЛЬНИЙ КУРС СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ ВПОРЯДЧИКІВ.

Між 7 і 23 лютим мав відбутися курс юнацьких впорядників старших пластунів в Мітенвальді. До цього курсу прикладав великого значення та надій референт УУПЮ, та й взагалі відчувалась давно потреба на такого характеру вишкіл. Відкриття курсу відбулося з спізненням в присутності 7 учасників / з чого 6 з Фрайману/. Передбаченої участи приблизно 20 старших пластунів таки не діждались організатори, і тому після 3 днів розпустили учасників. Треба висловити жаль, що цей вишкіл не відбувся, бо з нього багато могли скористати наші впорядники. Рівно ж заслуговують напятнування всі ті старшо-пластунські частини, що поставились несерйозно до ініціятиви реферату УУПЮ.

x x x

СТАРШО ПЛАСТУНСЬКА ЯЛИНКА.

5-й Курінь УУСП "Хрестоносці" влаштував в Фраймані 24"го січня 1948 року "Ялинку для старших Пластунів", на якій взяло участь понад 50 старших пластучок та пластунів. Вечер розпочато традиційними щедрівками та колядками. Серед пісень, товариських забав та скечів проведено цей дійсно приємний вечер, що мав на меті зблизити старших пластунів /нок/, які рідко коли вилазить із своїх "курінних гет".

ВІД РЕДАКЦІЇ:

З технічних причин, які нам вдалось побороти в останній хвилині, наша однодніївка появляється з невеликим спізненням.

Редакція дякує всім частинам та окремо старшим пластункам /нам/, що надіслали матеріяли до однодніївки. З браку місця редакція застерегла собі право деякі матеріяли скоротити, а навіть декуди поправити. Невикористані матеріяли /з причини великого об'єму або невідповідного характеру/ просимо відобрати в редакції.

Гарячим бажанням членів і працівників редакції є, щоб наша однодніївка причинилась до пожвавлення пресової діяльности на старшопластунському відтинку та стала першим числом так довгочікуваного часопису УСП.

Редакція

"В п о х о д і" - однодніївка II-ого З'їзду УСП, 14-15.II.1948.

Редагує Колегія Ціна 3 нм.

П Р О Г Р А М А
II - ого З'їзду УСП в МСП ЕН - БРАЙМАНІ
14-15.II.1948

14 лютого/Субота/:

Год. 9.00 О ф і ц і й н е В і д к р и т т я :
Збірка, Звіт, піднесення прапору, Пластовий гимн,
/На таборовому подвірю/

/В залі зїзду, Просвіта бльок Ц.III.33/:
1. Відкриття зїзду,
2. Прийняття порядку нарад
3. В и б і р : а/ Президії,
б/ Комісії - матки,
в/ Статутарної комісії для розглянення проєкту правильника
г/ Резолюційної комісії

4. Відчитання протоколу з попереднього зїзду,
5. Звіт референтки УСП-ок
6. Звіт референта УСП-ів
7. Дискусії над звітами

12,00 - 14,00 Обідова перерва

14.00 8. Р е ф е р а т и і з д и с к у с і я м и :
1. "Праця Стпл-а над собою та його діяльність в громадському житті"-ст.пл. Борик Ст.ЛЧ
2. "Становище старшого пластунства в УПУ" ст.пл. Левицький М. ЖР
3. "Діяльність стпл. під кутом дальшої еміграції" ст.пл-а Кусора Д. ПС

18.00 - 20.00 Вечера, дозвілля

20.00 Молитва.

15 лютого / Неділя/

Год. 8.00 Збірка на спільне Богослуження
8.15 Богослуження
9.00 Відкриття другої частини зїзду.
9. Відчитання проєктів правильника проб, дискусія, прийняття.

12.00-14.00 Обідня перерва

14.00 10. Завдання реферату, наміченння пляну праці для УСП, згл. для реферату УСП /виступи з місць/
11. Вибір рефератів УСП-ів
УСП-ок
/в окркмих приміщеннях/
12. Актуалії
13. Відчитання Резолюцій Зїзду
14. Закриття офіційної частини.

18.00 Вечеря, дозвілля

20.00 Пластова ватра /оскільки частини підготували відповідні точки/

22.00 Молитва